

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:
«لایحه عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در مجمع
کشورهای صادرکننده گاز»

مقدمه

مجمع کشورهای صادرکننده گاز (GECF) در سال ۲۰۰۱ میلادی با مشارکت کشورهای الجزایر، بولیوی، برونئی، مصر، اندونزی، ایران، مالزی، نیجریه، قطر، روسیه، ترینیداد، توباگو، امارات، ونزوئلا و اعضای ناظر اکوادور و نروژ تشکیل شد. چشم‌انداز این مجمع، گسترش پروژه‌های گاز، تعادل عرضه و تقاضای گاز، اکتشاف، تولید و حمل‌ونقل و کاهش هزینه‌های تولید گاز، راه‌های افزایش سهم گاز در سبد انرژی و بررسی تأثیر پروتکل‌های الحاقی کیوتو و دیگر کنوانسیون‌های بین‌المللی بر مصرف گاز ذکر شده که در قالب اهداف سازمان همچون تشخیص و ارتقای دید اعضا از میزان ذخایر گاز، ارتقای همکاری بین تولید و مصرف‌کنندگان گاز، ارتقای شفافیت بازارهای مالی و سرمایه در بخش گاز، مذاکرات روسیه در جهت تثبیت بازار گاز، اطلاع‌رسانی در مورد فرصت‌های سرمایه‌گذاری در بخش گاز و ارتقای تکنولوژی بخش گاز قابل تحقق خواهد بود.

این مجمع تاکنون چهار نشست برگزار کرده که فقط جنبه مشورتی و خبررسانی داشته است.

دلایل تقدیم لایحه و نحوه تأثیرگذاری آن بر بخش گاز

هدف از تقدیم لایحه، قانونی کردن عضویت ایران در این مجمع است، چراکه در حال حاضر ایران جزء اعضای ثابت این مجمع بوده و اولین نشست مجمع نیز در ایران برگزار شده است.

حضور فعال کشورهای دارنده ذخایر گاز در یک مجمع منسجم بین‌المللی، روند تصمیم‌گیری در جهت پیشینه‌کردن منافع جمعی را تسهیل کرده و موجب همگونی سیاست‌های داخلی بخش گاز با سیاست‌های بین‌المللی می‌شود. هرچند که مجمع کشورهای صادرکننده گاز (GECF) در حال حاضر فقط جنبه خبررسانی در بازار گاز و مشورت اعضا در جهت ارتقای ماهیت بخش گاز را دارد، ولی ممکن است در بلندمدت منجر به تصمیم‌گیری‌های جمعی شود. بنابراین عضویت در این مجمع جایگاه بین‌المللی گاز ایران را می‌تواند تثبیت کند.

اظهار نظر کارشناسی

با توجه به نوپا بودن مجمع و کلی بودن بسیاری از موارد چشم‌انداز و اهداف، همچنین عدم دسترسی به اساسنامه، عضویت قانونی در کلیات نمی‌تواند بار حقوقی خاصی بر کشور تحمیل کند، مشروط بر اینکه با ورود به جزئیات (با توجه به اساسنامه مجمع) حقوق مجلس برای تصویب جزئیات محفوظ باشد.